

homine, nedum in Hosio eiusve creatore Pa-(190)pa Romano. Etsi autem ore Petri prolatum sit fundamentum illud Apostolicae Confessionis, cum tamen Christus ipsemet Dominus illam, non equidem a carne et sanguine, hoc est humanae ullius in Petro industriae ac prudentiae iudicio, sed ab ipsa Patris Dei revelatione Divina profertam esse testetur, non sane eam pro humana iam Petri aliorumque Apostolorum confessione, etiamsi ore hominis Petri prolata est, atque etiamnum ore hominum per publicum Ecclesiae testimonium commendetur, sed pro Divina prorsus Spiritus Sancti voce ac doctrina, in qua alioqui Deus ipsemet Spiritus Sancti afflatu et mentem et linguam Apostolicam gubernabat, amplectenda nobisque in illa omnibus consistendum esse affirmamus. Intuenda igitur nobis esse in fundamento ipso membra Ecclesiae omnia, non autem Ecclesiam apud ullos omnino homines quaerendam esse dicimus, ut ex illis eam metiamur atque aestimemus. Neque hic (191) moramur titulos, quos nobis Hosius e cordis sui Pharisaici abundantia tribuit. Nos in nullius usquam hominis verba iuramus, neque quemquam eorum per quos profecimus, pro patre, magistro ac capite nostro agnoscemus, nedum ut eorum nominibus appellari velimus. Sed Hosius, Papae suo iuratus, ad quem modum illum pro Patre, Magistro, Capite, denique Domino ac Creatore suo agnoscit, ita et nos ad eandem hominum servitutem, a qua Divino alioqui beneficio liberati iam sumus, retrahere conatur. Nobis porro satis est unicus Pater ille ac Magister in coelis unicunque ac aeternum caput nostrum, Christus Dominus, in cuius nomen baptizati sumus. Et, quanquam in electis Dei viris illis omnibus, per quos Dei benignitate profecimus, multa et praeclara Dei dona reverenter agnoscimus, amplectimur et assidue pro illis gratias Domino Deo nostro agimus, tamen, quoniam, Apostolico edocti testimonio, (192) omnes eos, qui positum semel Confessionis Apostolicae fundamentum amplectuntur et retinent, unum esse iam hominem in Christo, quibuscunque tandem nominibus designentur, non dubitamus, in ipsum nobis Ecclesiae fundamentum oculos potissimum nostros esse defigendos existimamus, in quo sane, ut non est neque Graecus neque Barbarus, neque item Pauli, Cephae aut Apollos quisquam, ita neque Lutheranium deinceps Zwinglianumve aut Calvinianum in eo quenquam appellamus, sed unum duntaxat Christum Dominum — omnia in omnibus illis — intuentes, ab illo omnes uno nomine Christianos appellamus. Sicque ex ipso fundamento, superstructum illi aedificium quatenus ei respondet, non autem fundamentum ex aedificio, quod et ventos et imbres, nisi solido nitatur fundamento, perferre alioqui sustinereque non potest, metimur et aestimamus. Recipimus igitur, non esse quaerendam apud nostros, veluti quae-(193)dam capita, Ecclesiam, sed addi-